

ДЭЛЕГАТ XX З'ЕЗДА КПСС У СТУДЭНТАУ ВЫКОНВАЮЧЫ РАШЭННІ З'ЕЗДА На семінарах і практычных занятках

НА КАФЕДРАХ ХІМФАКА ЦІКАВЫЯ ДАСЛЕДАВАННІ

Выконваючы рашэнні XX з'езду КПСС, кафедра фізічнай і калоднай хіміі, якой кіруе прафесар М. М. Паулючэнка, праводзіць вялікую навуковую работу. За мінулы год кафедрай было апублікавана ў часопісах АН СССР і «Вучоных запісках» універсітэта 20 работ.

Вось ужо некалькі год М. М. Паулючэнка распрацоўвае праблему сера- і азотанасычэння сталых і чыгунных вырабаў. Вырашэнне гэтай праблемы дазволіць павысіць устойлівасць сталых і чыгунных дэталей.

Выступаючы на секцыі хімічных навук у час XXI-й навуковай сесіі, праф. М. М. Паулючэнка упершыню выклаў тэорыю працэсу сера- і азотанасычэння.

Пад яго кіраўніцтвам над распрацоўкай некаторых пытанняў гэтай важнай праблемы працуюць старшы лабарант Е. М. Квач і студэнты М. Марчанка і І. Пакроўскі.

У сваёй рабоце кафедра падтрымлівае цесную сувязь з вытворчасцю.

Распрацоўка важных праблем

Многія з супрацоўнікаў кафедра арганічнай хіміі працуюць над праблемамі, якія маюць непасрэднае практычнае значэнне. Асістэнт Э. В. Паваркоў займаецца пытаннямі адсарбцыйнага аналізу вуглядародаў. Асістэнт Л. І. Севасцянаў рыхтуе працу «Даследаванне адсорбцыі каўчука на цвёрдых адсарбентах».

Лабараторыя даследчых работ пры кафедрі хутка пачне рабіць аналізы вапняку.

Кафедра цесна звязана з вытворчасцю. Нядаўна па просьбе супрацоўнікаў велазавада вызначалася прысутнасць цыанідаў на паверхні дэталей.

О. СЦЕПАНЕНКА.

ДА МІЖНАРОДНАГА ЖАНОЧАГА ДНЮ

Бібліятэкай юрыдычнага факультэта арганізавана вітрына, прысвечаная міжнароднаму жаночаму дню. У раздзеле «Класікі марксізма-ленінізма аб жанчынах» прадстаўлены работы В. І. Леніна і І. В. Сталіна аб міжнародным жаночым дні.

Совецкая жанчына актыўна ўдзельнічае ў мірнай стваральнай працы народаў СССР. Разам з тым, яна палымяны барацьбіт за мір. Аб гэтым нам раскажваюць раздзелы вітрыны «Совецкая жанчына—актыўны будаўнік камунізма» і «Жанчына ў барацьбе за мір і дэмакратыю».

Зусім іншае становішча жанчыны ў краінах капітала. Аб яе цяжкім і беспрасветным жыцці гаворыць раздзел «Становішча жанчыны ў капіталістычных краінах».

На вітрыне экспануюцца творы класікаў рускай і савецкай літаратуры і іншых пісьменнікаў. Сярод іх «Маці» М. Горкага, «Анна Караніна» Л. Н. Толстага, «Нявольніцы» і «Навальніца» А. Н. Остроўскага, «Зоя» М. Алігер, «Слова мае жанчына» Л. Забашты і іншыя.

Ф. САВІЦКІ,
Н. ЧАЙКА.

Усе сілы і веды—на выкананне гістарычных рашэнняў XX з'езда КПСС

У абстаноўцы велізарнага патрыятычнага уздыму прайшоў сход калектыва БДУ імя В. І. Леніна, прысвечаны вынікам XX з'езду КПСС. У адной з самых прасторных аўдыторый біякорпуса сабраліся студэнты, выкладчыкі, работнікі адміністрацыйна-гаспадарчай часткі ўніверсітэта...

З вялікай увагай праслухалі сабраўшыся даклад аб рабоце XX з'езду КПСС, які зрабіў дэлегат з'езду, сакратар ЦК КП Беларусі Ц. С. Гарбуноў. Доклад быў цесна увязан з задачамі навукі, з задачамі нашай рэспублікі. Тав. Гарбуноў спынуўся больш падрабязна на пытаннях, якія стаяць перад вышэйшымі навучальнымі ўстановамі, і ў прыватнасці перад калектывам Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна. Пасля даклада тав. Гарбуноў адказаў на шматлікія пытанні прысутных.

На трыбуне загадчык кафедры асноў марксізма-ленінізма тав. Саладкоў.

— З якім вялікім душэўным уздымам сачылі ўсе савецкія людзі і працоўныя за рубя-

жом за работай XX з'езду КПСС,—гаворыць ён.—Гэта заканамерная з'ява. Створаная вялікім Ленінам Камуністычная партыя з'яўляецца кіруючай і накіроўваючай сілай савецкага грамадства. Камуністычная партыя усёй сваёй дзейнасцю заваявала любоў, давер'е і павагу народа.

У заключэнне тав. Саладкоў сказаў, што калектыву кафедра асноў марксізма-ленінізма ўжо намеріў рад практычных мерапрыемстваў у сувязі з гістарычнымі рашэннямі XX з'езду КПСС.

Затым выступіў сакратар камітэта камсамола БДУ Яўгеній Бабосаў.

— Асноўная задача нашай моладзі заключаецца ў тым,—гаворыць т. Бабосаў,—каб адказаць на клолаты партыі і Савецкага ўрада выдатнай вучобай. Будзем імкнуцца да таго, каб на наступным, XXI з'едзе КПСС, гаварылі не толькі аб палітычным росце савецкага студэнцтва, але і аб высокай якасці падрыхтаваных спецыялістаў для народнай гаспадаркі і культуры краіны.

РЭЗАЛЮЦЫЯ

АГУЛЬНАГА СХОДУ СТУДЭНТАУ, ПРАФЕСАРСКА-ВЫКЛАДЧЫЦКАГА СКЛАДУ І СУПРАЦОЎНІКАЎ БДУ ІМЯ В. І. ЛЕНІНА

Заслухаўшы паведамленне дэлегата XX з'езду КПСС тав. Гарбунова Ц. С. аб выніках работы з'езду, мы, студэнты, прафесарска-выкладчыцкі склад, супрацоўнікі БДУ імя В. І. Леніна, гарача адбраем рашэнні XX з'езду КПСС, якія выражаюць волю ўсяго савецкага народа, вызначыўшы грандыёзную праграму развіцця народнай гаспадаркі па шляху да камунізма. Мы запэўніем родную Камуністычную партыю, што не пашкадуем сіл для паспяховага ажыццяўлення задач, пастаўленых XX з'ездам КПСС у галіне развіцця навукі, культуры, тэхнічнага

прагрэсу, укаранення навішых дасягненняў навукі ў вытворчасць.

Калектыву студэнтаў, прафесарска-выкладчыцкага складу і супрацоўнікаў БДУ імя В. І. Леніна абавязуюцца:

1. Падняць на высокі ўзровень усю вучэбна-выхаваўчую і навукова-даследчую работу ў адпаведнасць з рашэннямі XX з'езду КПСС.

2. Выкладанне марксісцка-ленінскай навукі праводзіць у баявым рэвалюцыйным духу, у цеснай сувязі з практычнымі задачамі камуністычнага будаўніцтва.

3. Усямерна ўзмацніць сувязь навукова-даследчай рабо-

ты ўніверсітэта імя В. І. Леніна з вытворчасцю і калгасамі.

4. Усю работу калектыва прафесараў і выкладчыкаў БДУ імя В. І. Леніна накіраваць на выкананне галоўнай задачы, пастаўленай партыяй і ўрадам—падрыхтоўкі высокакваліфікаваных кадраў для народнай гаспадаркі і культуры, адказваючых высокім патрабаванням, прад'яўленым Камуністычнай партыяй Савецкага Саюза.

Няхай жыве Камуністычная партыя Савецкага Саюза—натхніцель і арганізатар барацьбы за пабудову камуністычнага грамадства!

Што паказалі комсамольскія сходы

На першым курсе філалагічнага факультэта аддзялення беларускай мовы і літаратуры ў абодвух групах адбыліся комсамольскія сходы, прысвечаныя вынікам вучобы за першы семестр і задачам на другі.

Як адзначылі групоргі Т. Карпава і Г. Шуленкі, усе комсамольцы курса закончылі сесію на «добра» і «выдатна», а палавіна комсамольцаў 2-й групы здалі экзамены толькі на «выдатна». У ліку выдатнікаў В. Піскун, А. Шчэрбачэня, Г. Несцяровіч, І. Саламевіч і інш. Сур'ёзна працавалі студэнты на працягу ўсяго семестра, і ў выніку—добра і выдатны адзнакі.

Але разам з тым комсамольцы строга асудзілі тых, хто на працягу вучэбнага года прапуская лекцыі, дрэнна рыхтаваўся да семінарскіх заняткаў, слаба ўдзельнічаў у грамадскай рабоце. Так, слаба падрыхтаванымі прайшлі на экзамен па «Введенню в литературоведение» студэнткі І. Жураўская, Л. Апалонава, Л. Гапонава.

Выступаючымі комсамольцамі было адзначана і тое, што на курсе да гэтага часу слаба наладжана культмасавае работа, якая звязана толькі да прагляду кінофільмаў і калектывных паходаў у тэатр. Адказная за гэтую справу І. Нягрэй мала ўдзяляе увагі даручанай ёй справе. У групах не праводзіліся палітінфармацыі.

Сур'ёзнай крытыцы было падвергнута курсавое комсамольскае бюро (сакратар К. Цыбулька), якое слаба накіроувала комсамольскую работу на курсе, у адрыве ад запатрабаванняў комсамольцаў складала планы работы.

Комсамольцы намерілі рад канкрэтных мерапрыемстваў на другі семестр. Так, мяркуецца арганізаваць экскурсію ў друкарню імя Сталіна, правесці дыспут па апавесці Я. Брыля «На Быстранцы», калектывны паход у карцінную галерэю. Комсамольцы паставілі праводзіць кожны месяц не менш як дзве палітінфармацыі. Запланіраван шахматна-шашачны турнір і іншыя мерапрыемствы.

Ф. МАЙСЕЙШЫН.

ПЕРШЫ СЕМІНАР ПРАЙШОУ НА НАЛЕЖНЫМ УЗРОЎНІ

Семінары па асновах марксізма-ленінізма на II курсе юрыдычнага факультэта вядзе выкладчыца Н. П. Хрыпко. На першым семінары ў другім семестры тут разбіралася тэма «XV з'езд партыі і курс партыі на калектывізацыю». Усе студэнты добра падрыхтаваліся да семінара. Выкладчыца была задаволеная адказами студэнтаў Дзяменцьева, Бялевіча і інш.

ПАДРЫХОЎКА ДА АГЛЯДУ МАСТАЦКАЙ САМАДЗЕЙНАСЦІ

Цікавую праграму рыхтуе гістарычны факультэт да агляду мастацкай самадзейнасці. На факультэце працуюць драматычны і танцавальны гурткі. Танцавальны гурток (адказная студэнтка IV курса А. Кітаева) рыхтуе «Кадрыль» і «Гапак». Драматычны гурток (адказная студэнтка А. Шарапава II курс і Т. Варганова III курс) рыхтуе інсцэніроўку апавядання Чэхава «Тоўсты і тонкі». Студэнты А. Шарапава, В. Якімаў, Г. Герасіменка працуюць урыўкі з твораў рускіх і беларускіх пісьменнікаў.

Вывучаюць матэрыялы XX з'езда КПСС

На гістарычным факультэце вялікая увага ўдзелена вывучэнню матэрыялаў XX з'езду КПСС. З кожным курсам замацаваны выкладчыкі.

На I курсе, дзе адказнымі дэцэнтамі т.т. Якуб і Пільман, ужо ў двух групах праведзена абмеркаванне даклада Н. С. Хрушчова.

У сувязі з вытворчасцю

На пытанне «Над якімі праблемамі, звязанымі з вытворчасцю, працуюць члены кафедраў?» за кафедраў заалогі прафесар Г. Г. Вінберг адказаў.

— Белпромсовет звярнуўся да нас на кафедру з просьбай даследаваць і выявіць запасы прамысловых малюскаў па рэках Нёман, Прыпяць і Сож. Просьба тлумачыцца тым, што прадпрыемства выпускае перламутравыя гузікі, для вырабу якіх патрэбна сыравіна.

Пад кіраўніцтвам М. М. Драко ў раён даследавання была накіравана экспедыцыя студэнтаў. Пошукі увянчаліся поспехам: на рацэ Сож былі знойдзены значныя запасы прамысловых малюскаў. Акрамя таго, студэнты прадставілі ґрунтоўныя даклады і справаздачы аб праведзенай рабоце.

Зараз на кафедраў заканчваецца цыкл работ па вывучэнню вадаёмаў Палесся. Усе работы, якія прадстаўляюць сабой трохгадовую працу многіх даследавальнікаў, сістэматызуюцца, прыводзіцца ў парадак. Дэцэнт П. Г. Пятровіч здаў ужо сваю работу ў друк. У рабоце абагулены матэрыялы Палескай экспедыцыі па вывучэнню вадаёмаў Палесся.

Б. ФРАЛОУ.

ПРАКТЫЧНЫЯ ЗАНЯТКІ ПАЧАЛІСЯ

У летнюю экзаменацыйную сесію студэнты II курса гістарычнага факультэта будуць трымаць экзамен па гісторыі СССР (да 1917 г.). Гэта цяжкі, аб'ёмны курс, чытаецца ён ужо другі год. Практычныя заняткі па гэтым прадмету вядзе Л. С. Абецэдарскі.

5 сакавіка прайшлі першыя практычныя заняткі ў II групе. Усе студэнты добра падрыхтаваліся. Глыбокае веданне матэрыялу паказалі І. Балціцкая, Г. Каспіровіч, І. Дубовік і інш.

На бліжэйшы час намечаны экскурсіі ў карцінную галерэю. Гэта дапаможа студэнтам глыбей зразумець курс гісторыі СССР.

Сустрэча з журналістам

Даўно жадалі студэнты-першакурснікі аддзялення журналістыкі пагаварыць з сапраўдным журналістам аб абранай імі спецыяльнасці. Для гэтага яны запрасілі да сябе загадчыка аддзела будаўніцтва рэспубліканскай газеты «Советская Белоруссия» Д. С. Пенхаска.

Старэйшы журналіст раскажаў першакурснікам аб пачэснасці і вялікай адказнасці работы журналіста, аб неабходнасці вялікага запasu ведаў, раскажаў аб пачатку сваёй работы, падзялюся сваёй шматгадовай практыкай.

Студэнты засталіся задаволенымі гэтай сустрэчай.

Я. ГОМАН.

СЛАВА НАРАДЖАЕЦА У СУМЛЕННАЙ ПРАЦЫ

СОВЕТСКОЙ ЖЕНЩИНЕ

Ничего нет дороже и краше
Задуманного имени «мать».—
Им все лучшее, светлое наше
Мы привыкли всегда называть.
С бесконечной любовью и силой
Мы в упорном труде и бою
Нежным именем матери милой
Называем Отчизну свою.
С той же лаской и тем же приветом,
Словно яркое пламя костра,
В нашей жизни немеркнущим светом
Озаряется слово «сестра».
Погляди на бескрайние дали,
На цветущий советский простор,—
Дружбу наших республик назвали
Люди светлого дружкой сестер.
Уваженьем, почетом и славой
Окружили мы в жизни своей
Женщин нашей советской державы—
жен,

любимых,
сестер,
матерей!

А. МИКИТЮК,
студент II курса юрфака.

ЗАСЛУЖАНЫ АУТАРЫТЭТ

— Дайте мне, калі ласка, «Гісторыю заходне-еўрапейскай літаратуры XIX веку»,— звяртаецца студэнт да работніцы чытальнай залы ўніверсітэта Зіна Шалупенка.

Дзяўчына устае і, мякка ступаючы па паркету, падыходзіць да шафы, хутка знаходзіць патрэбную кнігу.

Усе студэнты, якія наведваюць чытальную залу, добра знаёмы з гэтай скромнай і працалюбівай дзяўчынай, якая працуе на выдачы кніг. Яна ведае і любіць сваю прафесію.

Пяць гадоў назад Зіна скончыла бібліятэчны тэхнікум і паступіла працаваць у наш ўніверсітэт. Сваёй працалюбівацю, скромнасцю, актыўным удзелам у грамадскай рабоце, Зіна Шалупенка хутка заваявала аўтарытэт у калектыве.

Заўсёды настойлівая у дасягненні пастаўленай мэты, заўсёды неспакойная, яна і зараз знаходзіць час, каб прадоўжыць вучобу. У гэтым годзе Зіна Шалупенка заканчвае 5-ы курс звычайнага факультэта БДУ.

Працу і вучобу яна спалучае з грамадскай і камсамольскай работай. На працягу двух гадоў Зіна працавала агітатарам у інтэрнаце, чытаючы лекцыі для абслуговаваючага персанала.

Камсамольская арганізацыя адміністрацыйна-гаспадарчай часткі аказала Зіне вялікі гонар, выбраўшы яе ў склад камсамольскага бюро нашай арганізацыі.

Е. ЯНОВІЧ,
сакратар камсамольскай арганізацыі адміністрацыйна-гаспадарчай часткі БДУ.

УПОРСТВА І НАСТОЙЛІВАСЦЬ ЯЕ СЯБРЫ

Калі я зайшла на III курс біяфака і паспрашала назваць лепшага студэнта або студэнтку, выдатніка вучобы, добрага таварыша, грамадскага работніка, то профорг і групорг курса адразу-ж назвалі Эму Смірнову.

— Яна у нас і вучыцца добра, і таварыш добры, і актывіст, і спартсменка.

Любіць Эма сваю будучую прафесію, любіць прыроду, ведае, што работа патрабуе ведаў, і таму так старанна вывучае усе прадметы. Цэлымі гадзінамі працуюць біёлагі ў лабараторыях, праводзяць вопыты, вядуць назіранні. Летам-жа сцены кабінетаў расшыраюцца—студэнты выязджаюць на практыку. Іх чакаюць лясы, палі, азёры, іх чакаюць нераскрытыя тайны прыроды.

Многа пытанняў хвалюе студэнтку, многа хочацца ведаць, а на лекцыях усяго не хопіць. І Эма запісваецца ў навуковы гурток.

Не забывае Смірнова камсамольскую работу. Бюро біяфака, у якое уваходзіць і Эма, вылучыла 30 агітатараў. Часта разам са студэнтамі можна бачыць яе ў маладзёжных інтэрнатах аўтабудаўнікоў. Яны праводзяць гутаркі, цікавяцца бытам рабочых, і аўтабудаўнікі з нецярпеннем чакаюць сваіх агітатараў-студэнтаў.

Не застаецца ў баку і спорт. Добра ў марозны дзень несецца насустрач ветру па люстраному льду. Эма любіць канькі і займаецца ў канькабежнай секцыі. Але гэта не адзіны від спорту, які прыцягвае студэнтку. Стральба—вось яшчэ чым захапляецца Эма.

Правільны распарадак дня дае студэнтцы магчымасць займацца спортам, акуратна выконваць камсамольскія даручэнні, дабівацца выдатных поспехаў у вучобе.

Э. ЛУКАНСКАЯ.

СУМЛЕННАЯ ПРАЦАЎНІЦА

Часта ва ўніверсітэце можна сустрэць пажылую рухавую жанчыну з прыветлівым добрым тварам. Гэта Анна Сцяпанана Гарбаценка, загадчык архіва БДУ.

Працуе яна ў БДУ з 1951 года, але свой працоўны шлях Анна Сцяпанана пачала 37 год назад—у суровым 1919 годзе—машыністкай пры штабе Паўднёвага фронту. Пасля грамадзянскай вайны яна працуе ў Смаленскім педагагічным інстытуце.

Шчыра палюбіла Анна Сцяпанана студэнтскую моладзь. Любілі і яе за клопаты, за працавітасць, чулую душу і неспакойны характар.

Шмат цяжкасцей стала на шляху Анны Сцяпананаў, калі яна прышла ва ўніверсітэт. Яна павінна была працаваць у архіве, якога па сутнасці справы яшчэ і не было. Арганізаваць работу, сабраць, сістэматызаваць матэрыялы патрэбна было як мага хутчэй, каб мець магчымасць даваць звесткі, даведкі, за якімі звярталіся сотні людзей. Анна Сцяпанана гарача узялася за справу: яна прывяла ў парадак матэрыялы, арганізавала ўлік і захаванне іх.

Анна Сцяпанана аказвае вялікую метадычную дапамогу факультэтам, аддзелам студэнтам. Асабліва удзячны ёй дыпломнікі, якім часцей даводзіцца звяртацца да яе за дапамогай, парадамі.

Гэтая сціплая і працавітая жанчына гаворыць:

— Галоўнае—працаваць сумленна, тады і поспех, і падзяка будзе.

А падзяк у яе многа. Яе некалькі разоў адзначалі ў загадах, як лепшую працаўніцу.

Анна Сцяпанана даўно атрымлівае пенсію, але не для яе ціхае і спакойнае жыццё пенсіянеркі. Не можа яна быць у баку ад кіпучага працоўнага жыцця, не можа быць толькі сузіральнікам. Дапамагаць людзям, жыць іх інтарэсамі і хваляваннямі—вось у чым сэнс яе жыцця. Кожны, хто сустракаўся з ёй хоць раз, гутарыў, надоўга запамінае гэтую простую, клапатлівую працаўніцу.

Н. КАВАЛЁВА,
С. ГУРЭВІЧ.

Дзяўчына на лініі агня

Асабістае першыство Беларусі па кулявой стральбе 1955 года... Бадай, для Іны Загорскай яно запомнілася на усё жыццё. Іменна тут збылася яе заветная мара.

— На лінію агня выклікаюцца стралкі першай змены,—аб'явіў дыктар. Высокая дзяўчына з чорнымі жвавымі вачыма заняла сваё месца.

Мерна раздаюцца глухія выстралы. Не спяшаючыся, быццам знаходзячыся на трэніроўцы, а не на першыстве Беларусі, Іна ўпэўнена пасылае адну кулю за другой у чорнае яблыка мішэні.

Стральба закончана. Леу Кабановіч, які карэктываваў стральбу Іны, падбег да дзяўчыны і усхвалявана павіншаваў яе:

— Малайчына, Іна. Амаль усе дзесяткі! У поспеху не сумняваюся ніхто: ні трэнер Аляксандр Гаурывіч Лыкін, ні яе сябры па ўніверсітэце, ні судзі. І сапраўды, вынік быў высокім: 590 ачкоў з 600 магчымых! Загорская далека пакінула ззаду ўсіх майстроў меткага агню, выканала норму майстра спорту СССР і заваявала званне абсалютнага чэмпіёна Беларусі.

...А тры гады таму назад было зусім не так. Іна добра памятае, як у першы час заняткаў у секцыі кулі ляцелі ў «малако», а больш вопытныя стралкі падсмейваліся над дзяўчынай, жадаючы падкрэсліць гэтым, што, моу, такі від спорту ёй не па плячу. Але такі ўжо характар у Іны—не пасаваць перад цяжкасцямі, не здавацца. Дзяўчына рашыла абавязкова даказаць гэтым жартунікам, што і яна можа метка стральць.

Шлі дні, а разам з імі раслі і спартыўныя поспехі Іны Загорскай. І калі на першыстве ВНУ яна выканала норму другога разраду, таварышы па камандзе прыпаднеслі Іне за яе поспех цукеркі ў каробцы... ад патронаў. Дзяўчына да глыбіні душы была узрушана цёплымі, сяброўскімі адносінамі таварышаў.

А ўжо ў пачатку 1954 года на міжведамасным першыстве рэспублікі студэнтка ўніверсітэта дабіваецца новых поспехаў: у цяжкім практыкаванні яна выбівае 543 ачкі з 600 магчымых і выконвае норму першага разраду. Іна уваходзіць у зборную каманду БССР.

Стаўшы членам зборнай каманды рэспублікі, Іне Загорскай давялося змяніць вінтоўку на больш удасканаленую. Доўгі час яна ніяк не магла прывыкнуць да цяжкай вагі, да адчувальнага спускавага механізма новай вінтоўкі. Толькі дзякуючы упартым трэніроўкам, вынікі сталі няухільна расці. Хутка яны сталі прыбліжацца да нормы майстра спорту. І вось на першыстве рэспублікі 1955 года заветны рубж быў пераўзыйзнен.

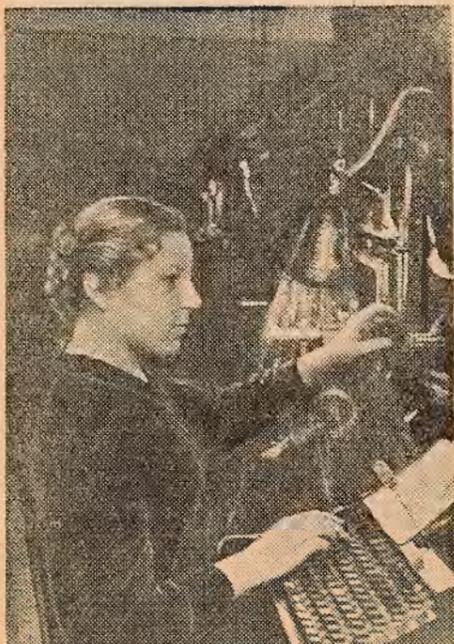

Іну Загорскую ведаюць ва ўніверсітэце не толькі як добрага стралка, але і як актыўнага грамадскага дзеяча. У мінулым годзе яна была выбрана членам камітэта ДТСААФ ўніверсітэта. Грамадскую работу яна ўмела спалучае з вучобай. У яе заліковай кніжцы толькі добрыя і выдатны адзнакі. Зараз Іна паспяхова працуе над дыпломнай работай.

Пажадаем Іне Загорскай, каб ацэнка яе дыпломнай работы была такой-жа, як і ў спорце—вышэйшай.

О. УХАНАУ.

У ДРУЖНЫМ КАЛЕКТЫВЕ

— Ды што-ж я вам раскажу аб сабе?— Ліда Панава паціснула плячыма.—Нават не ведаю. Незвычайна нічога я не зрабіла. Працую як усе. Вы вось вазьміце Веру Сяргееву, добраа работніца, актывістка, чулы таварыш... Або Ліду Іванову, або

Марыю Доунар ці Кацю Карпаву. Ды ці мала, нарэшце, у нас добрых дзяўчат?

Ліда права. Многа добрых дзяўчат працуе ў друкарні ўніверсітэта. Іх аб'ядноўвае сумесная праца і цесная дружба.

У гэтым маленькім калектыве ведаюць, што ў любой бядзе не пакінуць яго аднаго, дапамогуць, узбадзэраць. Але кожны ведае, што яму не дадуць спуску, калі ён будзе ленавацца, не выконваць задання.

«БЕЛАРУСКИ УНИВЕРСИТЕТ»
2 стар. 10 сакавіка 1956 г.

ЧУЛЫ ТАВАРЫШ

Галя Іванову ведалі на філалагічным факультэце ўжо з першага курса. Студэнт з захапленнем гаварылі:

— Вось дзе энергія!
— Не надоўга хопіць яе, — гаварылі іншыя.

Але прароцтвы не збыліся. Галя зараз вучыцца на трэцім курсе, а энергія ў яе столькі-ж, як і ў першы год. Яна адказная за культурна-масавую работу ад камсамольскага бюро факультэта. Трэба мастацкую самадзейнасць да агляду рыхтаваць, вечары адпачынку наладжваць, культурным курсам дапамагчы. Акрамя гэтага, трэба добра вучыцца. У жарт Галя скардзіцца, што ў сутках усяго толькі 24 гадзіны.

Галя нецярпіма да недахопаў. Яна вы-

ступае на камсамольскіх сходах. У сваім выступленні не баіцца рэзкіх слоў, з-за якіх можна сапсавасць з кім-небудзь адносіны. Яна ведае, што сёння таварыш пакрыўдзіўся, а заўтра зразумее, што іменна такая крытыка і павінна быць. Галя—чулы таварыш. Нікому не адмовіць яна ў дапамозе. Галя не толькі крытыкуе, але і дае добрыя парады да выпраўлення. Вось чаму яна карыстаецца на курсе і факультэце аўтарытэтам, воль чаму прыслуховваюцца да яе слоў, цэннае яе парады. Яна ва ўсё уникае, за ўсё перажывае, магчыма, вельмі моцна, але заўсёды шчыра.

Хочацца ад усёй душы пажадаць, каб надоўга засталася ў Галі гэта энергія, гэта гарэньне ў рабоце.

Г. ВАСІЛЬЕУ.

★

Любяць у гэтым калектыве працу, любяць сваю вытворчасць. Калі трэба, Вера Сяргеева, Ліда Іванова, Ліда Панава, ды і любая супрацоўніца расстануцца з думкай аб адпачынку, аб прагулцы і ў самы цудоўны дзень прыдуць у цэх, каб выканаць тэрміновую работу.

Затое пасля работы усёй зменай ідуць у кіно.

Такі маленькі, але дружны калектыву друкарні. Гэта простыя і сумленныя працаўнікі.

А. ГЕРУС,

НА ЗДЫМКАХ: Лінатыпістка Ліда Іванова (злева) і праушчыца Марыя Доунар за работай у друкарні БДУ.

Фото Г. ПРАВАЛОВИЧА.

БЛІЖЭЙ ДА ЖЫЦЦЯ, ДА ВЫТВОРЧАСЦІ

XX з'езд КПСС побач з сур'езнымі поспехамі ў рабоце вышэйшай школы, адначасу рад сур'езных недахопаў у справе падрыхтоўкі спецыялістаў вышэйшай кваліфікацыі. Буйным недахопам з'яўляецца слабая сувязь вышэйшай школы з практыкай, з вытворчасцю, адставанне ад сучаснага узроўню тэхнікі.

Перад нам стаць задача—перабудаваць работу навучальных устаноў, паставіць справу так, каб студэнты, праходзячы курс навучання, былі звязаны з жыццём, вытворчасцю, прадпрыемствамі, калгасамі, саюзамі, набывалі там вытворчыя навыкі.

Рэдакцыя нашай газеты рашыла на сваіх старонках правесці абмеркаванне пытання аб тым, як лепш арганізаваць практыку студэнтаў, як палепшыць нашу сувязь з вытворчасцю, з жыццём. Гэта абмеркаванне мы пачынаем артыкулам дацэнта А. С. Баркана «Бліжэй да жыцця, да вытворчасці» Рэдакцыя просіць выкладчыкаў, былых выпускнікоў універсітэта і студэнтаў старшых курсаў прыняць удзел у абмеркаванні і выказаць свае думкі па гэтым пытанню.

Адной з важнейшых задач, якія стаяць перад нашым універсітэтам у свеце рашэння XX з'езда КПСС, з'яўляецца далейшае павышэнне якасці падрыхтоўкі спецыялістаў, у асаблівасці палепшэння сувязі навучання ва ўніверсітэце з практыкай работы ў тых галінах народнай гаспадаркі і культуры, куды накіроўваюцца нашы выпускнікі.

Як вядома, пераважная частка заканчваючых універсітэт накіроўваецца на педагагічную работу, пераважна ў сярэдняю школу. Між тым, многія нашы выпускнікі атрымашы прызначэнне ў школу, пераступаюць яе парог з пачуццём страху і няупэненасці. Ёсць і такія, якія ганаровае прызначэнне настаўніка успрымаюць як уласную «трагедыю» і стараюцца ўхіліцца ад яго, лічаць за лепшае застацца без работы, або ісці на работу не па спецыяльнасці, чым ехаць па прызначэнню працаваць сельскім настаўнікам.

Ці можна ў такіх выпадках поўнасьцю зводзіць справу да нізкіх маральных якасцей выпускнікі, да недахопаў адной толькі палітыка-выхаваўчай работы? Мне здаецца, што ў большай або меншай ступені тут вінавата і тое, што навучанне ва ўніверсітэце дрэнна звязана з работай нашых школ. Нашы студэнты і кіраўнікі педпрактыкі, не гаворачы ўжо аб астатніх навуковых супрацоўніках, як правіла, звязаны са школай толькі ў перыяд педпрактыкі, а ў астатні час у школу не заглядаюць, не бываюць на настаўніцкіх метадычных нарадах і канферэнцыях. Настаўнікі школ ва ўніверсітэце і сярод студэнтаў таксама не бываюць. А ці многа даць будучаю настаўніку шэсць тыдняў практыкі ў школе за ўсе пяць год навучання ва ўніверсітэце?

Не выпадкова таму, што органы народнай асветы зачасную аддаюць перавагу скончышым педінстытуты, а не выпускнікам універсітэта, нягледзячы на тое, што ў тэарэтычных адносінах апошнія несумненна атрымліваюць больш глыбокую і ўсебаковую падрыхтоўку.

Я не скілен фетышызаваць ролю колькасці вучэбных гадзін на педагагіку, прыватныя метадыкі і педпрактыкі. Несумненна, што выкладанне гэтых дысцыплін неабходна рашуча палепшыць, магчыма і павялічыць некалькі адведзены для іх час за лік найменш істотных раздзелаў іншых дысцыплін. Але асноўны шлях палепшэння падрыхтоўкі да будучай работы, на наш погляд, ляжыць не ў гэтым кірунку. Вопыт паказвае, што добрым настаўнікам можна стаць толькі ў працэсе

працяглай практычнай работы ў школе. Што-ж датычыцца колькасці праслушаных гадзін па педагагіцы, метадыцы і колькасці даных практычных урокаў, то яны, у лепшым выпадку, адыгрываюць ролю часовага фактара, які вызначае якасць маладога настаўніка толькі ў самы пачатковы перыяд яго дзейнасці.

Значыць, для паспяховага вырашэння задачы неабходна, каб студэнт на працягу большай часткі тэрміну свайго навучання (прыкладна 3—4 гады) і кіраўнікі практыкі—заўсёды былі звязаны са школай.

Мне могуць супярэчыць, што студэнты і без таго перагружаны, і такая прапанова не рэалістычна. Але я з агульным сцвярдзеннем аб перагружцы усіх студэнтаў згадзіцца не магу. Сапраўды, перагружана толькі невялікая частка нашых актывістаў, і ў гэтых адносінах таксама неабходна навесці парадак, дабіўшыся больш роўнамернага размеркавання грамадскіх даручэнняў. Але бяру на сябе смеласць сказаць, што большая частка студэнтаў мае толькі сімвалічныя нагрукі, а то і такіх не мае.

Ці-ж сакрэт, што калі грамадскім арганізацыям даводзіцца даваць характарыстыкі на заканчваючых, яны часта аказваюцца ў вельмі цяжкім становішчы. Пісаць, што таварыш у грамадскай рабоце удзелу не прымаў, некалькі нязручна, да таго, гэты таварыш, як правіла, і не вінаваты, бо яго да работы не прыцягвалі. У выніку ў характарыстыках з'яўляюцца дыпламатычныя фразы: «грамадскім жыццём цікавіўся», або яшчэ што-небудзь ў гэтым сэнсе.

Між тым, будучы прымаванымі па профсаюзнай або камсамольскай лініі да школы, студэнты і школе-б дапамагі і самі навучыліся-б не толькі не баяцца школы, але і любіць яе, садзейнічалі ўзнікненню і умацаванню сувязей паміж школай і кафедрамі.

У школе студэнты маглі-б прыняць актыўны удзел у рабоце піонерскай і камсамольскай арганізацыі, дапамагаць класным кіраўнікам у іх арганізацыйна-выхаваўчай рабоце сярод навучэнцаў і бацькоў. А як многа маглі-б зрабіць студэнты ў справе дапамогі гурткавой і іншым формам пазакласнай работы. Дапамагаючы арганізоўваць экскурсіі і удзельнічаючы ў іх, яны-б самі набылі політэхнічныя веды.

Нарэшце сістэматычная сувязь з навучэнцамі і настаўнікамі, прысутнасць на школьных і класных сходах, пасяджэннях, метадычных аб'яднаннях і канферэнцыях дазволіла-б студэнтам паступова без элементаў штурмаўшычыны, якія моцна адчуваюцца ў перыяд педпрактыкі, па сутнасці, а не фармальна, авалодаваць усім комплексам ведаў і навыкаў, з якіх складаецца педагагічнае майстэрства. Трэба было-б таксама больш часта, чым гэта практыкуецца цяпер, ставіць метадычныя пытанні ў якасці тэм для курсавых і дыпломных работ.

Пры такой пастаноўцы справы, калі студэнт, да таго, як стане настаўнікам, 3—4 гады будзе звязаны са школай, удзельнічаць ва ўсіх відах яе шматграннай выхаваўчай і метадычнай работы, ён, прышоўшы ў школу, адразу адчуе сябе на прывычным месцы і поўнасьцю рэалізуе перавагу свайго былых саўладнага ўніверсітэцкага тэарэтычнага багажы.

Акрамя гэтага, масавае ўцягненне студэнтаў у работу школы, безумоўна, садаейнічала-б павышэнню арганізаванасці студэнтаў і змяшэнню колькасці нетактычных, а зачасную і амаральных учынкаў сярод студэнтаў, частка якіх, напэўна мае месца іменна таму, што некаторыя студэнты, маючы вольны час, не ведаюць, як яго выкарыстаць разумна.

А. С. БАРКАН,
дацэнт.

ВЕЧАР НА ФІЛФАКУ

На філалагічным факультэце адбыўся вечар, прысвечаны заканчэнню экзаменацыйнай сесіі і задачам на наступны семестр.

З дакладам аб выніках сесіі выступіў дэкан факультэта М. Г. Ларчанка. Ён адзначыў, што ў

цэлым экзамены і залікі прайшлі арганізавана і паспяхова, але меліся і недахопы. Галоўны з іх—адсутнасць дысцыпліны ў многіх групах.

Пасля даклада адбыўся канцэрт мастацкай самадзейнасці.

ПА ЧЭХАСЛАВАКІІ

У марозны снежаньскі дзень група беларускіх турыстаў, у ліку якіх былі і мы, супрацоўнікі ўніверсітэта, выехала ў Чэхаславакію. Усе мы мелі вялікае жаданне пабыць у дружалюбнай нам рэспубліцы.

На трэці суткі мы мінавалі пагранічную чыгуначную станцыю Чоп і хутка убачылі краіну гор са звілістымі далінамі і нябесную просінь з высокімі вяршынямі Карпат.

Здалёк віднеюцца вяршыні гор, пакрытыя лясамі. Гэта Татры, што уваходзяць у сістэму Карпацкага Хрыбета Сярэдня іх вышыня—1717 метраў, самая высокая вяршыня Татр, увянчаная скалістымі грэбнімі, Герлахаўскі шчыт, выдаіць здалёк. Яе вышыня 2663 метры. «Наш Эльбрус», — так называюць яго чэхі. Тут, у Высокіх Татрах, са здаровым паветрам, цудоўнымі пейзажамі і лекавымі крыніцамі, размешчана многа санаторыяў і дамоў адпачынку.

Высокія Татры выдатныя яшчэ і сваёй Ланоўкай — канатнай горнай дарогай, самай высокай падвеснай дарогай у свеце. Падарожжа ў горы на падвеснай дарозе мы зрабілі ў першы-ж дзень прабывання ў Татрах.

На наступны дзень мы выехалі на электрычцы за 30 кілометраў. Намеяна было аглядаць вытокагорнае возера, але таму што дарогу вельмі занесла снегам, мы вымушаны былі вярнуцца ад талавіны шляху пешшу. Сонечны дзень, невялікі мароз, здаровае горнае паветра і жывапісныя пейзажы, якімі так багаты Татры, выдатна падзейнічалі нават на тых, хто шкадаваў аб тым, што не удалося дабрацца да возера.

Раніцою на трэці дзень мы выехалі ў сталіцу Чэхаславакіі. Гэты цудоўны горад жывапісна раскінуўся на узгоркавых берагах Влтавы. Прага—жывая сведка шматвекавай гісторыі чэшскага народа, у ёй захавалася многа архітэктурных помнікаў даўніх часоў.

Агляд горада пачалі са Старамескай плошчы. Тут, на вежы Старамескай ратушы, устаноўлен астранамічны гадзіннік, які дзейнічае і цяпер.

Зрабілі экскурсію ў нацыянальны тэатр, які будаваўся на сродкі народа. Экскурсавод з вялікай любоўю расказваў аб тым, што ўсе чэхі,

які жывуць у Чэхаславакіі і за яе межамі, прымалі удзел у будаўніцтве тэатра. Чэхі, што пражываюць у Чыкага, прыслалі камень для фундаменту тэатра з надпісам: «Что кровь соединяет, то море не раз'единяет».

Пабывалі ў бібліятэцы Пажскага ўніверсітэта. Яна размешчана ў палацы, пабудаваным у 1729 годзе. Да цяперашняга часу захаваліся прыгожыя залы—музыкальная, люстраная і г. д. У астранамічным аддзеле устаноўлен старажытны глобус, які прыводзіцца ў рух гадзіннікавым механізмам.

Карлаў універсітэт у Празе—адзін з старэйшых універсітэтаў Еўропы. У гэтым слаўным ачагу чэшскай нацыянальнай культуры захаваліся да цяперашняга часу некаторыя абрады, якія склаліся ў далёкія часы. Такі, напрыклад, абрад уручэння дыпламаў выхаванцам універсітэта. Як і сотні гадоў назад, цырымонія пачынаецца гулкімі, павольнымі ударамі гонга. Затым пад гукі фанфар у залу уваходзяць прафесары ў чорных мантыях, паяўляюцца службовыя асобы ў старажытных камзолах, з жэзламі ў руках і, нарэшце, уваходзіць рэктар у чырвонай манты, абшытай

Мы наведаль моглікі савецкіх воінаў, якія аддалі жыццё за вызваленне брацкага нам народа і маўзалеі Клементы Готвальда, усклалі вянкі.

Па усёй Чэхаславакіі раскідана многа старажытных маляўнічых замкаў, якія сведчаць аб багатай гісторыі чэшскага і славацкага народа. У мірны час гэта была рэзідэнцыя уладальніка, у час вайны—месца абароны, крэпасць. Адзін з іх—замак караля Карла IV—мы наведаль.

...Некалькі гадзін язды ў аўтобусе — і мы ў «Марыянскіх лазнях». Тут у нас адбылася цёплая сяброўская сустрэча з прадстаўнікамі з таварыства чэхаславацка-савецкай дружбы.

На наступны дзень мы выехалі ў другі вядомы курорт — Карлавы Вары. Цудоўныя гэтыя курортныя гарады, дзе столькі лекавых крыніц.

На вяршыні адной з гор, што акаймоўваюць Карлавы Вары, стаць помнік Пятру I.

З Карлавых Вар мы прадаўжаем падарожжа, але ўжо на усход. Вельмі ветліва сустракаюць нас у Брно, былой сталіцы Маравы. Брно—старажытны горад, крэпасць, якая абараняла ў гістарычныя часы захадніх славян ад іншачужбы захочнікаў. Цяпер—гэта горад машынабудавальнікоў, тэстыльшчыкаў, а таксама буйны культурны цэнтр. У Брно, апрача агляду горада, мы наведаль тэкстыльную фабрыку і школу.

У 30 кілометрах ад Брно ёсць адно выдатнае ў геаграфічных адносінах месца, якое асабліва засталося ў нашай памяці—сталактытавая пячора, казанчая па сваёй прыгажосці. Як ледзяныя гірлянды

падчарыцу... З цяснны пападаем у другую сталактытавую пячору, але ўжо меншых размераў, хаця не менш прыгожую. Каля гэтай пячоры працякае рака, якая на працягу 7 кілометраў цячэ пад зямлёй. Па гэтай рацэ мы на лодках выплываем з пячоры. Кажучы шчыра — гэта тварэнне прыроды зацямяніла усё, бачанае раёнай. Пячора была адкрыта прафесарам універсітэта ў 1909 годзе.

Прадаўжаючы падарожжа на усход, мы пападаем у сталіцу Славакіі—Браціславу, якая маляўніча раскінулася на левым беразе Дуная. У Браціславе мы сустрэлі новы 1956 год. Першы бакал быў падняты ў 22 гадзіны (24 гадзіны

па маскоўскаму часу). Прышлі павіншаваць з новым годам савецкіх турыстаў, нашы знаёмыя—прадстаўнікі з «Чэдака». Прыехаў з Прагі дырэктар «Чэдака». Нас глыбока ўзрушыла такая ўвага.

На наступны дзень аглядалі горад. Экскурсавод указаў месца, кілометраў у двух за Дунаем, дзе выходзіць тры граніцы — Аўстрыі, Венгрыі і Чэхаславакіі.

З увышыша, дзе стаяць разваліны замка Мары Тэрэзы, спаленага ў 1812 годзе Напалеонам, відаць ваколліцы Вены.

У Браціславе, як нідзе звяртаюць на сябе ўвагу цэлыя кварталы новых велічных будынкаў, пабудаваных за гады народнай улады.

Гэта—магутны прамысловы цэнтр. Тут адкрыт музей В. І. Ленина.

Працоўныя Браціславы ганарыцца сваім Палацам піонэраў. Ён размясціўся ў старажытным асабняку, да якога прымаеся цяжка сад.

У Чэхаславакіі усюды сустрэнеш праяўленне гарачай любві да Савецкага Саюза. Чэхі і славакі бясконца удзячны савецкаму народу за вызваленне сваёй роднай зямлі, за брацкую дапамогу ў будаўніцтве новага сацыялістычнага жыцця.

3. КРАСУЦКАЯ.

На ЗДЫМКАХ: 1. Горная падвесная дарога 2. Падземная рака каля сталактытавай пячоры. 3. Замак караля Карла IV.

спускаюцца ўніз і паднімаюцца з зямлі сталактыты і сталагміты. Электрычныя эфекты пастаўкаў падкрэсліваюць усе куткі пячоры ў паасобку. Мы быццам у чароўным царстве, так прыгожа і казанча навокал. Прайшоўшы ў пячору, мы вышлі ў цяснну, з чатырох бакоў акружаную гарамі; у цяснне ёсць возера 40 метраў глыбіні. Паданне гаворыць, што ў гэце возера з вяршыні гары мачыха скінула сваю

Вынікі зімовай экзаменацыйнай сесіі на II курсе хіміфака паказалі, што побач з такімі добра паспяваючымі студэнтамі, як Марцінчык, Давыдава, Звейнік, Альшэўская, Сафроненка, ёсць студэнты, якім трэба больш працаваць, глыбей вывучаць лекцыйны матэрыял. Гэта адносіцца да групы студэнтаў II курса, якія не змаглі глыбока засвоіць некаторых раздзелаў курса «функцыі многіх пераменных». У гэтай групе многа нізкіх адзнак. Трэба адзначыць і той факт, што студэнты, якія добра займаліся на I курсе, у пройдзены семестр панізлі сваю працаздольнасць. Так адбылося з В. Сачык, Р. Беляковай і іншымі, якія маглі-б займацца значна лепш.

Але характэрна гэтаму курсу і тое, што многія студэнты прыкметна павысілі сваю паспяховасць і нават параўняліся з перадавымі. Лепш стала займацца Л. Пыж. Зыходзячы з патрабаванняў XX з'езда да ВНУ мне, выкладчыку вышэйшай матэматыкі, трэба перабудаваць сваю работу. Перш за ўсё, патрэбна глыбей распрацоўваць тэарэтычны матэрыял, больш зразумела тлумачыць яго студэнтам і увязваць чытаемы курс з прафілюючымі дысцыплінамі: колькасным і якасным аналізі, фізічнай хіміяй, тэорыяй раствараў, дыфузіяй вадкасцей і радыёактыўнымі элементамі. Па-другое, выпрацаваць у сту-

дэнтаў навык рашэння фізічных і матэматычных задач, а таксама перадаць ім свой вопыт прымянення практычных метадаў да спецыяльных аддзелаў хіміі, якія я сам вывучаю ў Маскоўскім медыцынстыце.

Па-трэцяе, палепшыць кантроль за выкананнем дамашніх заданняў і ўстанавіць справядлівую патрабавальнасць да студэнтаў.

Выкананне указаных мерапрыемстваў паспрыяе павышэнню падрыхтаванасці студэнтаў і дасягненню лепшых поспехаў у вучобе.

А. Е. МАКСІМЕНКАУ,
ст. выкладчык.

ІМ ПАТРЭБНА ДАГНАЦЬ АДНАКУРСНІКАУ

Зноў запоўнены студэнтамі чытальныя залы, кабінеты, аўдыторыі—ва ўніверсітэце пачалася падрыхтоўка да летняй экзаменацыйнай сесіі. Ціха шалясцяць перагортваемыя старонкі кніг, падручнікаў, канспектаў.

Ідзе напружаная праца, каб дасканалымі, глыбокімі і трывалымі былі веды. Аднак не ўсе зараз поўнасьцю могуць уключыцца ў падрыхтоўку да экзамену. Перад намі спіс студэнтаў, якія ў час зімовай экзаменацыйнай сесіі атрымалі акадэмічную запазычанасць і не ліквідавалі яе да 3 сакавіка, хоць дысцыпліны, па якіх атрымана «нездавальняюча», патрэбна было пераздаць да 25 лютага.

Гэта студэнты А. Нечыпаровіч, Л. Шахновіч, А. Валодзька, Л. Кузняцова, Б. Лаурыновіч, Э. Чэкановіч (II курс аддзялення фізікі), А. Татур (II курс аддзялення геаграфіі), С. Навіцкая (II курс аддзялення рускай мовы і літаратуры), Н. Рыняк і Л. Малаюка (IV курс аддзялення матэматыкі), С. Бергер (IV курс аддзялення геаграфіі), Н. Шацёр (IV курс аддзялення геалогіі) і інш. Яны адсталі ад сваіх таварышаў аднакурснікаў, якія паспяхова здаўшы экзамены зімай сесіі, пайшлі ўперад, пачалі барацьбу за новыя веды.

Чаму-ж здарылася так? Чаму, напрыклад, студэнтка чацвертага курса аддзялення геалогіі Надзежда Шацёр атрымала «нездавальняюча» па дыялектычнаму матэрыялізму і петраграфіі аскавак парод?

— Надзежда праваліла таму, гавораць, комсамольцы-аднакурснікі,—што яна не жадала і не жа-

дае працаваць так, як працуюць іншыя комсамольцы курса.

Далей студэнты чацвертага курса расказваюць, што Надзежда Шацёр, не зрабіўшы ніякіх вывадаў з правалаў экзамену мінулых навучальных гадоў, на чацвертым курсе працягвала прапусцаць лекцыі, не рыхтавацца да семінараў. Ні разу не выступіла яна на семінарах па дыямат, ні разу не падрыхтавалася да практычных заняткаў па петраграфіі аскавак парод. І вось яшчэ адзін вынік «вучобы» ва ўніверсітэце. Здавалася-б, чацвертакурсніца прыкладзе ўсе сілы для ліквідацыі запазычанасці. Атрымалася наадварот. Н. Шацёр ліквідаваць запазычанасць не спяшаецца, паранейшаму прапуская лекцыі. На адбыўшыся нядаўна сходзе комсамольцы чацвертага курса разабралі абуральныя сваёй бездаказнасцю адносіны Н. Шацёр да вучобы і вырашылі, што яна не мае права быць у радаў ВЛКСМ.

У студэнткі другога курса аддзялення рускай мовы і літаратуры Соні Навіцкай акадэмічная запазычанасць па дыялекталогіі і гісторыі рускай літаратуры. Не здала яна ў час зімовай сесіі і заліку па замежнай літаратуры.

С. Навіцкая—адна з лепшых спартсменак-баскетбалістак не толькі ва ўніверсітэце, але і ў рэспубліцы. Трапіла кінутыя Соніны мячы не раз прыносілі камандзе баскетбалістак ўніверсітэта радасць перамогі. Не радуецца, аднак, спартыўныя поспехі Навіцкай выкладчыкаў філагічнага факультэта і аднакурснікаў Соні: у заліковую кніжку студэнткі трапіла ўжо не адна двойка. Яна захаплася толькі спортам і забылася аб га-

лоўным, аб вучобе. Вельмі, вельмі рэдка бачылі Навіцкую на лекцыях па рускай і замежнай літаратуры, і не памятаюць аднакурснікі выпадку, калі-б яна падрыхтавалася да практычных заняткаў па дыялекталогіі. У першым семестры Навіцкая прапусціла звыш 70 вучэбных гадзін.

Многа гаварылі з ёй перад экзаменамі комсамольцы. Ды не толькі гаварылі. Яны рады былі дапамагчы аднакурсніцы падрыхтавацца і выдзелілі для гэтай мэты двух лепшых студэнтаў. Але Соня не думала аб вучобе... І вось нядаўна двакурснікі на комсамольскім сходзе зноў звярнуліся да Навіцкай.

— Патрэбна ліквідаваць запазычанасць, Соня,—сказалі яны.— Ты-ж увесь курс падводзіш.

— Ды што вы да мяне прычаліліся?—закрычала Навіцкая.— Я-ж здала ўжо залік па замежнай літаратуры, ды і другія дысцыпліны падвучваю...

Комсамольцы больш і сапраўды нічога не хочуць ад Соні, але на другі дзень даведваюцца, што Навіцкая і не збралася здаваць залік па замежнай літаратуры, ды і другія дысцыпліны не вучыць. Яны даведваюцца, што комсамолка Соня Навіцкая стала на шлях падману таварышаў.

Гісторыі акадэмічных запазычанасцей большасці студэнтаў амаль нічым не адрозніваюцца ад гісторыі Н. Шацёр і С. Навіцкай. Несістэматычнасць у вучобе, пропускі лекцый, семінарскіх і практычных заняткаў, і адсюль спробы здаць экзамены «штурмам».

Адстаўшыя, вядома, могуць дагнаць перадавых. Толькі патрэбна па-сапраўднаму ўзяцца за работу і назаўсёды пакончыць з бездаказнымі адносінамі да вучобы.

В. УЛАДЗІМІРАУ.

На асабістае першыństwo

Закончылася першая палавіна шахматнага першыństwa БДУ. Кожны тур праходзіць у вострай і напружанай барацьбе. Выдатна правёў першыя 7 тураў першаразраднік Дземянцей (юрфак). Для яго партый характэрна добрае разуменне пазіцыі.

Пасля сямі тураў Дземянцей з 5,5 ачкамі з 6-ці магчымых узначальвае турнірную табліцу. Нядрэнна пачаў турнір і аспірант першаразраднік Наумовіч. У яго 5 ачкоў з 6-ці магчымых.

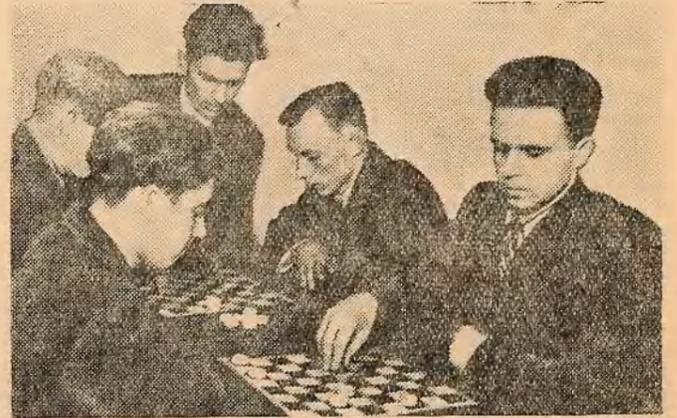
Некалькі нечаканым для многіх аказаўся вынік трэцеразрадніка Груды (фізмат). Ён пакуль не пацярапеў ні аднаго паражэння. Праўда, партыю з 6-га тура з

першаразраднікам Смальянавым (гістфак) ён адкаў у дрэннай пазіцыі.

Няудала правёў першыя тры туры Стругач (фізмат), аднак пазіцыя ён атрымаў тры перамогі запар, у тым ліку і над першаразраднікам Новікавым і Наумовічам.

Востра праводзіць свае партыі другаразраднік Рудак. Ён выйграў у першаразрадніка Стругача, зрабіў нічыю з лідэрам турніра Дземянцеям. Рудак мае добрыя шансы на выкананне нормы, неабходнай для атрымання 1-га спартыўнага разраду.

Турнір працягнецца да 17 сакавіка
Ю. НОВІКАУ.

НА ЗДЫМКУ: матч першыństwa ўніверсітэта па шашках. На пярэднім плане Л. Грышановіч (злева) у партыі з Г. Зубовічам. Фото. Г. ПРАВАЛОВІЧА.

ЗАБЫЛІ АБ СПАРТЫЎНАЙ РАБОЦЕ

У большасці факультэцкіх комсамольскіх і профсаюзных арганізацый ўніверсітэта даўно існуе думка, што спартыўнай работай сярэд студэнтаў павінны цікавіцца толькі спартыўныя арганізацыі. Такія важныя пытанні, як прыцягненне да спартыўных заняткаў шырокіх студэнцкіх мас, актыўнае кіраўніцтва работай савета фізкультуры, засталіся без увагі факультэцкіх комсамольскіх і профсаюзных бюро. Гэта, безумоўна, не магло адбыцца на ўзроўні спартыўнай работы на факультэтах.

Звернемся да фактаў. На біелага-глебавым факультэце спартыўныя мерапрыемствы праводзіцца дрэнна. Совет фізкультуры пад кіраўніцтвам тав. Духоўскай не толькі не стварае на факультэце трывалага спартыўнага актыву, але і не спрабаваў гэтага зрабіць. У выніку спартсмены біелагічнага факультэта нязменна займаюць ва ўніверсітэцкай спарткандзе апошнія месцы. Ці можна ставіць гэта ў віну толькі савету фізкультуры біяфака? Зразумела, не. Ці-ж не прамым абавязкам грамадскіх арганізацый факультэта было своечасова аказаць дапамогу савету, прыцягнуць комсамольскі і профсаюзны актыву факультэта да ажыўлення спартыўнай работы? Але нічога гэтага не было зроблена.

Вельмі дзіўную пазіцыю займае камітэт комсамолы ўніверсітэта (адказны за спартыўна-масавую работу тав. Новік). Паміж саветам фізкультуры біяфака і тав. Новікам няма ніякай дзелавой сувязі. Члены савета не раз звярталіся за дапамогай у камітэт комсамолы, але іх просьбы засталіся без адказу. Тав. Новік зусім

не цікавіцца спартыўнай работай на біяфаку, ніколі не бывае на факультэце, не прыслухоўваецца да запатрабаванняў спартсменаў. А трэба было гэта рабіць! Яшчэ-ж нярэдка выпадакі няякуі спартсменаў біелагічнага факультэта на спаборніцтвах. Так, студэнт Сяргею адмовіўся ўдзельнічаць у спаборніцтвах па валеболу, у выніку чаго камандзе залічылі паражэнне.

Мала студэнтаў біяфака займаецца ва ўніверсітэцкіх спартыўных секцыях. Заняткі секцый наведваюцца нерэгулярна. Сістэматычна прапускаяць заняткі такія студэнты, як Пятровіч, Гетко, Гаеўская, Красоўская (мастацкая гімнастыка), Ганчарова, (фехтаванне). Драздоўская (плаванне). Трэба было-б выклікаць гэтых таварышаў на пасяджэнне савета, комсамольскае бюро. Але зрабіць гэта на факультэце чамусьці не дагалаліся. А тав. Новік своечасова не падказаў.

На факультэце многа здольных дзючат-баскетбалістак. Але да сістэматычных трэніровак іх не прыцягнулі. Набліжаюцца спаборніцтва па баскетболу на першыństwo ўніверсітэта, а баскетбольнай каманды няма. Не укамплектавана і каманда фехтавальшчыкаў.

Спартыўная работа—важны ўчастак дзейнасці грамадскіх арганізацый. Без пастаяннага кантролю і кіраўніцтва саветамі з боку комсамольскага бюро факультэта немагчыма ажыўленне спартыўнага жыцця на біяфаку. Неабходна змяніць такія адносіны да спартыўнай работы. Гэтай справай павінен заняцца камітэт комсамолы БДУ.

Н. БАНДАРЭНКА.

БАРАЦЬБА ЗА СЕКУНДЫ НА ЛЫЖНІ

У вострай барацьбе праходзіла першыństwo ўніверсітэта па лыжнаму спорту. З самага пачатку 15-кіламетравай дыстанцыі лідэрства захавіў Саша Пальцаў (фізмат).

Апошнія 5 км ён праходзіць у высокім тэмпе і заканчвае дыстанцыю з вынікам 1.01:57.00. Гэта на 4 минуты вышэй нормы другога разраду. Другое месца заваяваў Анатолій Жыдовіч (геафак), трэцяе—Яўгеній Велеська.

У гонцы на 5 км лепшы час паказала Зоя Духоўская (біяфак) з часам 27:47.00, на другім месцы—Марыя Белакурская (хімфак), на трэцім—Ніна Артышук (геафак). Гоншчыца на 8 км Ала Караткевіч (фізмат) не мела сабе саперніц. Яна лёгка выйграла дыстан-

цыю з часам 35:06.00. Заняўшая другое месца Р. Смірнова (геафак) прайграла пераможцы 8 мін.

Востра і цікава праходзіла барацьба на 30-кіламетравай дыстанцыі для мужчын.

Лепшы час на гэтай дыстанцыі паказаў Яўгеній Ногатаў (фізмат). Яго вынік—1 гадзіна 59 мінут 23 секунды. Гэта вышэй нормы першага разраду. Другім прышоў да фінішу Слава Мячкоўскі (хімфак), трэцім—Леанід Кухарэнка (гістфак).

У камандным заліку першыństwo выйгралі лыжнікі фізмата, другое месца заваявалі лыжнікі хімфака, трэцяе—спартсмены геофака.
Ул. СКАПА.

Рэдактар А. ВОЛК.

НОВЫЯ ВЕРШЫ НІЛА ГІЛЕВІЧА

КАЛОДЗЕЖ

Стары калодзеж пад акном
Вадю славійск студэнтай.
Яе мы бралі ўсім сялом,
З вядна да вечара, шгодзённа.
Улетку жнемам кожны год
Вазілі ў боцацы-двухдонцы,
І на калгасні агарод,
Дзе агурчакі млеу на сонцы.
Яе пілі, як моцны квас,
Па поўнай коначцы з ахвоты,
І прапалада стома ўраз.
Прасілі мускулы работы,
Аднойчы-ж выбралі да кварты!
І карапуз гадоў пяці
Пытай сястру сваю не жартам:

— А што мы заўтра будзем
піць?
— Пабудзем так!—сястра
смялецца.
Ну, не палохайся дарма:
За ноч вада ізноў збярэцца,
Ей у зямлі канца няма...
Мне наш калодзеж прыгадаўся,
Калі трывогу друг падняў:
«Нястала сіл, відаць, спісаўся,
Нахтненне вычарпаў да дна...»
Не, не кажы, мой дружка: годзе!
І не палохайся дарма:
Бяры нахтненне ў народзе—
Там, дзе канца яму няма!

Пачакай, не спяшайся, любі,
Не пытай у мяне аб згодзе.
Паглядзі, як наукол прыгожа,
Калі неба цвіце на усходзе
Паглядзі, як бялюць росы!
Калі у росах успыхне сонца—
Я зірну яшчэ у твае вочы:
—Ці ты любіш мяне бясконца?
Пачакай, не спяшайся, любі,
Не пытай у мяне аб згодзе.
Дай паслухаць мне спеў птушыны
У зялёных верб карагодзе.
Можа сэрцу майму адгладку
У іх песнях пачуць удасца:
Ці ісці за цябе, ці лелей
Пашукаць мне другога шчасця?..

ВЕРШ АБ БЯСКОНЦА ШЧАСЛІВЫХ ХВІЛІНАХ

«Ці прыгожы мой лёс? Ці шчасліва жыўу?
Каб такое пытанне стаяла ў анкеце—
Я, сябры, без хістання-б запоўніў графу:
—Так, па-мойму, я самы шчаслівы на свеце!
Гальштук, помню, ў мяне на грудзях заалеу.
Строгі, важны і нават крыху ганарлівы,
Сто разоў у той дзень я прайшоў па сяле...
О, сябры! Першы раз быў я гэтакі шчаслівы!...
Помню, узяў на заданне мяне падручнік.
Сам я тол закладаў у той вечар дажджлівы,
І калі спатыкнуўся варожы цягнік
І зліцеў пад адхон,—быў бясконца шчаслівы...
Незабыўнай вясной, першакурснік-студэнт,
Я дзясучыну ў кіно запрасіў, сарамлівы,
Першы раз у жыцці. Не адзін у той дзень
Мог пасведчыць, што быў я бясконца шчаслівы...
Комсамольцы-сябры папракнулі мяне,
Што зазнаўся, што ў працы не вельмі руплівы—
Мне яны пасля гэтага сталі радзей,
Быў я ўдзячны сябрам і—бясконца шчаслівы...
Я з гурбой землякоў ад'язджаў на Алтай,

Цаліну штурмаваць вёз цягнік нас імклівы
У далёкую даль у нязведаны край,
Вёз на подзвіг,—і быў я бясконца шчаслівы...
Я ў гарацы ляжаў многа дзён і начэй,
Многа дзён і начэй у бассонні тужлівым
Скараталі сябры. І было мне лягчэй,
І я зноў, як заўсёды, быў бясконца шчаслівы...
Да матулі заехаў—пабыць у гасцях—
І калі яна выйшла на стук нецярплівы—
Колькі радасці стрэціў я ў родных вачах!
Колькі ўцехі!.. І быў я бясконца шчаслівы.
Потым... Не, вам і так запытацца каршыць:
—Колькі-ж ты ў 23-гадовым узросце
Меў вольг гэтакіх шчаслівых хвілін у жыцці?
—Вельмі многа, сябры. Толькі вы не зайздросце!
Не зайздросцець прашу вас і не гаварыць:
«Вось шчаслівец! Відаць, нарадзіўся ў кашулі!»
Гэта ўсе было з іншымі—з вамі, сябры,
А таму—і са мной, а таму—і пішу я.